

3-års-alderen. Der er nogle lande, hvor de synes, det er en god idé, men det synspunkt har vi i hvert fald ikke haft i Danmark og heller ikke i Norden. Jeg mener, vores synspunkt er rigtigt. Vi skal respektere børnene og lade dem være børn om ikke længst muligt så i hvert fald op til starten i børnehaveklasserne.

Så vil jeg knytte nogle enkelte bemærkninger til nogle af de synspunkter, der er kommet frem:

Jeg havde lyst til at sige til fru Lene Espersen, som jo repræsenterede hr. Frank Dahlgaard som ordfører i dag – for det synes jeg er rart at få klaret af – at det, at jeg skulle have indtaget en anden holdning i forbindelse med lovforslagets fremsættelse her i dag, end jeg gav udtryk for i forbindelse med De Konservatives beslutningsforslag i sidste folketingsamling, mener jeg ikke er rigtigt. Det var et meget mere vidtgående forslag ved den lejlighed. Derfor tog jeg og regeringen og andre ordførere afstand fra den udformning.

Så vil jeg godt sige til hr. Per Kaalund, som gjorde opmærksom på, at lovforslaget her ikke løste alle problemer, og det vil først og fremmest sige – hvis jeg forstod det rigtigt – i de boligområder, hvor der er en stærk koncentration af indvandrere og indvandrerbørn: Det vil jeg gerne medgive; dette forslag løser ikke alle problemer, men man skal huske, at det jo heller ikke er det eneste initiativ.

Vi har en række andre initiativer undervejs i forbindelse med Byudvalgets arbejde, og vi har i Undervisningsministeriets regi et ganske omfattende forsøgs- og udviklingsarbejde i gang netop med henblik på at få løst også en række af de opgaver og problemer, som hr. Per Kaalund – i øvrigt med god grund, synes jeg – rejser.

Men man må nok sige, så langt jeg er bekendt med det i hvert fald, at i ansøgermassen på feltet er der meget få, som har søgt om muligheden for at gå over kommunegrænsen i forbindelse med valg af skole. Det er jo det, der er nødvendigt nogle af de steder, hvor koncentrationen er så stærk, hvis man skal løse problemet.

Så vi står i den sammenhæng med nogle vanskeligheder, som vi ikke er i stand til at anvise en fuldstændig 100 pct.s løsning på. Men det er altså også op til kommunerne gennem hele den politik, de tilrettelægger, ud over hvad det her lovforslag kan hjælpe til med, at søge problemerne løst bedst muligt. Men det er ikke nogen let opgave enkelte steder, det ved vi.

Jeg vil også godt sige til dem, der har sagt, at dette her lovforslag i øvrigt også andre steder ikke løser alle problemer vedrørende børns sproglige udvikling: Det er vel rigtigt.

Derfor er der også en række andre initiativer i gang. Her blev senest nævnt mor-barn-ordninger, og der er foreninger, der tilbyder aktiviteter, og der er boligvarter og boligforeninger, som tilbyder særlige aktiviteter, og der er kommuner, der tilrettelægger utraditionelle tilbud, ud over hvad denne her lovgivning giver mulighed for.

Der er altså en lang række initiativer i gang, som alle sammen har det formål at udstyre de her børn sprogligt på en sådan måde, at de kan begynde deres skolegang med bedre forudsætninger, end det ellers har været tilfældet, og det er både rigtigt og nødvendigt, synes jeg.

Så har der været udtrykt forbehold – og fra nogle måske mere end det – over for modersmålsundervisningen. Den er jo et led i folkeskoleloven i den forstand, at der er en bemyndigelse for ministeren til at kunne igangsætte modersmålsundervisningen, og der har jeg fulgt den linje, som også min forgænger har fulgt, at den mulighed skal være til stede. Jeg mener ikke, at jeg i dag er udstyret med en sådan fornyet viden og argumenter, som gør, at det vil være rimeligt at ændre ved det forhold.

Man skal huske, at modersmålsundervisningen først og fremmest tjener det formål at sikre en sproglig udvikling hos de pågældende børn, sådan at de kan lære et andet sprog, nemlig i det her tilfælde det danske. Det er det, folk med stor indsigt på dette område siger er en afgørende forudsætning for at kunne lære dansk: at man også har en ordentlig sproglig udvikling i sit modersmål.

Erfaringerne bygger vel ikke mindst på internationale undersøgelser og viden, vi har hentet andetsteds fra, og det er i øvrigt min indstilling, at vi i Danmark skal gøre os nogle nationale overvejelser over, om effekten af modersmålsundervisningen nu også er den, som vi har hentet viden om andre steder.

Endelig skal man huske, at modersmålsundervisningen gives jo ikke og er ikke en forpligtelse for kommunerne, når der er tale om børn af forældre, som er født og opvokset i Danmark, men vi har stadig ganske mange, hvor det ikke er tilfældet, og hvor det forekommer mig, at det fortsat er rigtigt at fastholde forpligtelsen til at give modersmålsundervisning.